

SPLIT / 3. – 6. 4. 2023.

RIJEČ RAVNATELJA

Poštovana publiko, ljubitelji kazališta, dragi gosti,

početak je travnja i mi ćemo se po 16. put sastati na jedinom festivalu hrvatske drame za djecu u spomen na objavljivanje Marulićeve Judite. Naći ćemo se među starim zidinama koje pamte drevnija vremena, mnogo prije nego što je naša domaća riječ govorena na ovim prostorima. Ali ne pamte vrijeme bez kazališta jer kazalište je starije i od njih. Sjetimo se da smo ovdje i sada dionicima nečeg puno većeg od nas samih. Na daskama koje život znače oduvijek se odvijala drama veća od života. Važno je da je ona toliko dugo vremena na našem jeziku. A još važnije je da tu vrijednost prenesemo onima koji dolaze poslije nas. Usprikoš svim nedaćama, neimaštinama i pošastima, ponovno nam je živjeti kazalište, jer drugačije ne možemo, baš kao što moramo i govoriti, disati, živjeti. Uostalom, nakon toliko stoljeća, što bi nam rekly stare splitske zidine ako sada odustanemo?

Lucijan Roki

RIJEČ SELEKTORICE

Priča o 2022.

Nekad je kazalište, u koje su moje generacije išle kao djeca, većinom bilo prašnja sjena klasika, prepričana doslovnost poznatih predložaka, bez ikakve diversifikacije mlade publike. Djeca su bila djeca, a odrasli su bili odrasli. I djeca svih uzrasta gledala su priče za malu djecu. Ili predstave za odrasle. Čast iznimkama.

Iz moje današnje perspektive kao autorice, ali i „publike s djecom“ imam dojam da kazalište za mlade, mlade i najmlađe neizmjenjivo napreduje. Nije riječ o demantiranju pesimizma sjećanja već o istinskim pomacima u kvaliteti, brojnosti i raznolikosti. Sadašnje predstave prerastaju svoje dobne odrednice i brišu gornje granice ciljanog uzrasta pa i mnogi odrasli vole gledati predstave za djecu. S druge strane djeca nisu više samo djeca nego konkretan uzrast koji ima svoj kazališni sadržaj i mimo lektirnih naslova. Riječ je i o sve većoj, čak polako prevladavajućoj prisutnosti novih domaćih naslova, reinterpretacija i autorskih projekata u ponudi kazališta za djecu.

Taj dojam učvrstio mi se i ovogodišnjom selekcijom. S velikim veseljem i zanimanjem uspjela sam većinu od 20 prijavljenih naslova pogledati uživo i to u društvu uvijek prepunog gledališta. Danas to više ne uzimam kao gotovu stvar. Svako popunjeno mjesto u publici bez sjedala razmaka, gledajući kroz optiku nedavne prošlosti, predstavu čini posebnom i svečanom. Osjećam potrebu to zapisati prije nego ovaj osjećaj zahvalnosti ne padne u sjenu novih iskustava.

Prvim pogledom bačenim samo na naslove svih prijavljenih predstava primjećuje se već spomenuta potreba za novim sadržajem, ali i izvedbenim formatima. Glavninu naslova čine praišvedbe koje se ne oslanjaju na postojeće ili već izvedene predloške. Također, nisu baš za najmlađe.

Specifičnost današnjeg trenutka, prema ovakvoj analitici hrvatske drame za djecu, ogleda se u potrebi za što direktnijom komunikacijom s uzrastom djece iz viših razreda osnovne škole. Ne bih rekla da je to slučajno, dapače, upravo su te generacije formativno bile prikraćene u proteklom razdoblju i ovakva kazališna proizvodnja je odgovor na njihova pitanja koja se svakom novom virtualnom ekstenzijom eksponencijalno množe. Budući da dobro kazalište uvijek propituje trenutak u kojemu se događa, ovogodišnja selekcija je spektar koji je, osim samom kvalitetom predstava, definiran izvedbenom i poetskom eklektikom što je pandan složenosti konkretnog vremena, predstava nastalih 2022.

Predstava „Dislike“ Petre Cicvarić u režiji Peđe Gvozdića gradskog kazališta Zorin dom iz Karlovca doslovan je primjer intervencije u svakodnevicu smartphone generacije. U formi prezentacije i direktnog pozivanja na dijalog s publikom (koji ne izostaje) ona problematizira nasilje na društvenim mrežama. Broj djece i mladih pogođenih ovom relativno novom vrstom zlostavljanja iz godine u godinu sve je veći, a „Dislike“ dobro locira da se rješenje problema traži u suosjećanju.

„Bijeli klaun“ Damira Miloša u režiji Maje Kovač i produkciji kazališne družine Novi život vrlo poetično prilazi problemu različitoga, drugačijeg pojedinca u svijetu kojemu se teško prilagoditi. Živjeti u cirkusu, a ne vidjeti boje nije lako, a taj osjećaj je vješto prenesen u likovnu estetiku predstave koja živi na više planova i razvija se svakom novom osjetilnom senzacijom.

Nakon „Bijelog klauna“, drugi naslov nastao prema književnom predlošku ove selekcije je „Duga“ dječjeg kazališta Dabrava. Tekst je prema motivima Dinka Šimunovića napisala Dina Vukelić smještajući glavnu junakinju Srnu na školsko igralište. U formi monodrame današnja djevojčica propituje ono što je pročitala, uspoređujući svoj osjećaj različitosti sa Srenom iz lektire. Takav pristup aktualizira i današnje rodne stereotipe poput onih da djevojčice ne igraju nogomet, a suvremena Srna, spletom sretnih događaja i dubinom vlastitih uvida, isključuje onu tragičnu, Šimunovićevu.

O predstavi „Drvljaci“ Patrika Gregureca u režiji Vanje Jovanovića i produkciji Kazališne družine Pinklec teško je nešto napisati, a pri tome ne odati prave dimenzije sadržaja. Riječ je o jednoj o onih priča koje mogu u posljednjim minutama rasplakati gledalište, a nasmiјjati ga u mnogim trenucima prije. Svijet nastao od vješalica, odjeće i svakodnevnih predmeta bez ikakvih prepreka prihvaćamo kao naš i u tome leži kazališna čarolija ove predstave čije junake još dugo nakon aplauza imamo potrebu zaštititi. Od onoga čega se i sami bojimo.

A sada ipak nešto i za najmlađe. „Mrljek i Prljek“ Gradskog kazališta lutaka iz Rijeke nastali su prema slikovnicama Jelene Pervan koje je vješto dramaturški objedinio redatelj i autor David Petrović. Djeca su danas više nego ikad suočena s morem informacija o nevidljivim bićima koja uzrokuju razne bolesti, ali dvojica neodoljivo šašavih antijunaka iz svijeta bakterija i virusa mogu objasniti kako se od njih zaštititi. Priča se jednim dijelom odvija i na doslovno mikroskopskom planu pa je likovnost sićušnih čudovišta također snažan adut ove predstave koja je nenametljivo edukativna i urnebesno zabavna.

Tehnokracijom i lažnim vrijednostima bavi se predstava „Alo to sam ja“ Ivane Vuković u režiji Ivana Plazibata iz Gradskog kazališta lutaka u Splitu. Unutar osuvremenjene likovnosti i pročišćenog izvedbenog koda ova igra propituje društvenu dinamiku današnjih igrališta i način uspostave autoriteta među vršnjacima. To čini metodom pokušaja i pogrešaka i, naravno, uz pomoć publike koja je slično kao i u predstavi „Dislike“ direktno uključena u dijalog s predstavom.

S druge strane spektra ovogodišnje selekcije nalaze se dvije predstave autorice i redateljice Tamare Kučinović koje suptilno emotivnim vokabularom komuniciraju s izazovnim trenucima odrastanja.

„Divlji konj“ Božidara Prosenjaka iz Dječjeg kazališta Branka Mihaljevića u Osijeku je uistinu poetska drama iznimno ujednačene igre koja osim izborom pjesama, tijelom, glazbom i glasom govori čak i šutnjom. Alegorija o prevladavanju „neprijatelja u sebi“, povratku nježnosti i pronalasku svoga mjesta pod zvijezdama vrlo je plemenita uputa koja ovom predstavom proširuje i nadograđuje književni predložak te otvara nova prostranstva obavezne lektire.

U Dječjem kazalištu Subotica Tamara Kučinović osmislila je autorski projekt „Ne idi daleko“ koji razmišlja o duši i gubitku, teškim temama koje kazalište za djecu i mlade uglavnom zaobilazi. Nije tajna da mnogo djece ima duboke misli i strahove već od vrlo rane dobi, misli koje ih uznemiruju čak i bez iskustva osobne traume. Ova predstava tako može biti vodič kroz inherentnu tjeskobu uzrasta 12+, ali i upozorenje starijima. Kad živ čovjek izgubi dušu, možda je netko izgubio (sretno) djetinjstvo.

I na kraju svog zadatka selektorice, koji je tek početak festivala, mogu samo svim predstavama zaželjeti dug život s punim gledalištima, a našoj mladoj publici sreću i ispunjene potencijale. Odrasti nikada nije bilo jednostavno pa tako ni sada, a kazalište može otvarati dijalog i pružati utopište. Pristupajući svojoj publici odgovorno i s poštovanjem, vjerujem, gradimo čvršće temelje i nosive zidove svijeta koji se sve jače trese.

Ana Tonković Dolenčić

PONEDJELJAK, 3. 4. GRADSKO KAZALIŠTE LUTAKA, 10.30 sati

Tamara Kučinović

NE IDI DALEKO

Dječje kazalište, Subotica

Tekst i režija: Tamara Kučinović / Dramaturgija predstave: Matea Bubić / Scenografija i projekcije: Davor Molnar / Glazba: Petar Eldan / Oblikovanje svjetla: Tamara Kučinović / Igraju: Marko Vujević, Uroš Mladenović, Viktorija Palfi, Danka Balać, Stefan Orovce, Staša Blečić

Predstava „Ne idi daleko“ suptilno i nenametljivo progovara o utjecaju rata na jednu obitelj, nekada sretnu. Predstava živopisno pokušava ocrtati utjecaj rata na čovjeka, muškarca, ženu, dijete, kćer, sina, sestru, brata, oca, majku. Pod stegom rata svaka duša se lomi, savija, deformira, trune, zatvara, postaje kruta, hladna i gruba. Takvoj, slomljenoj i hladnoj duši

teško je očuvati nježnost, ljubav, sreću i sve ono što jednu obitelj čini zajednicom. S takvim dušama obitelji se otuđuju, raspadaju i bespovratno nestaju. Predstava „Ne idi daleko“ stoga odlučno želi ispričati priču jedne obitelji koja može biti svaka obitelj na koju je rat na neki način utjecao bez obzira na nacionalnost, vjeru, rasu i državu u kojoj živi. Sudbina pomalo stvarnih likova ispričana je iz vizure dječaka koji vidi ono što drugi ljudi ne mogu vidjeti. Tude duše. Taj isti dječak svojom zrelošću, svojim istančanim osjećajem za druge i svojim nevinim pogledom na svijet daje nam odgovor na pitanje: „Što se ljudima dogodi da zatvore svoju dušu?“, i još važnije: „Kako tu dušu ponovno otvoriti, zavoljeti i razumjeti.“

Tamara Kučinović

Za uzrast: 10+ / Trajanje: 60 minuta

GRADSKO KAZALIŠTE LUTAKA, 19:30 sati

Svečano otvaranje Festivala i dodjela nagrada Natječaja za najbolji dramski tekst za lutkarsko kazalište i kazalište za djecu Mali Marulić

Ivana Vuković

ALO, TO SAM JA

Gradsko kazalište lutaka Split

Redatelj: Ivan Plazibat / Scenografkinja: Tina Vukasović
Kostimografkinja: Sonja Obradović / Suradnica za scenski pokret i koreografkinja: Matea Bilosnić / Skladatelj: Damir Šimunović / Izbor glazbe: Ivan Plazibat / Igraju: Nika Petrović, Stipe Gugić, Anja Ostojić, Alin Antunović, Andrea Majica, Franjo Đaković, Justina Vojaković-Fingler, Sanja Vidan

Na jednom igralištu na našoj planeti, Dunja i njena ekipa svakodnevno su se igrali, zabavljali i trenirali za štafetu. Nije se pitalo čija je vijača, čija je košarkaška lopta i tko je najbrži, a navijali su svi za jednog i jedan za sve. A onda, jednog dana, na igralište stiže novi učenik Aaron, a na nogama nosi, pazi sad, BAJA3000gkIX tenisice!!!

Dunjina ekipa odmah postaje Aaronova ekipa, zaslijepljena tim najbržim, najmoćnijim, najgenijalnijim top topova tenisicama. Dunja, želeći vratiti svoju ekipu i trčati s njima štafetu, napravi nešto što nikad nije mislila da je moguće.

Zbog najmodernijih trenirki, najblještavijih ekrana i najkul igračaka, katkad nađemo neke prijatelje koji to nisu, a zaboravimo na svoje prijatelje koji to jesu. „Alo, to sam ja“ govori o hrabrosti da pokažemo tko smo i otvorenosti da biramo nove prijatelje po onome što nose u sebi, a ne što nose na sebi.

Za uzrast: 4+ / Trajanje: 45 minuta

UTORAK, 4. 4. GRADSKO KAZALIŠTE MLADIH, 10:00 sati

Petra Cicvarić

DISLIKE

Gradsko kazalište "Zorin dom", Karlovac

Režija: Peđa Gvozdić / Tekst: Petra Cicvarić / Tekst pjesama: Peđa Gvozdić / Video: Antonio Bribir / Scenografija: Peđa Gvozdić / Koreografija: Goran Koprenica / Kostimografija: Morana Petrović / Garderobijerka: Mirjana Šephar / Oblikovanje

svjetla: Robert Pavlič / Operator tona: Bojan Blažević / Voditelj tehnike: Davor Trupac / Tehnička podrška: Igor Živković Inspicijent: Goran Glavač / Igraju: Andro Damiš i Peda Gvozdić

U predstavi “Dislike” upoznat ćete mladog youtubera, influencera i trap umjetnika poznatog pod pseudonimom Psycho mouse. Psycho mouse dolazi u vaše škole te se pjesmom, plesom i “spikom” obraća mladoj publici govoreći im o svom virtualnom uspjehu, ali i o prednostima i manama virtualnog svijeta općenito.

On upoznaje svoju publiku s Marinom, jednom običnom djevojkom iz škole kojoj neprestano stižu neugodni komentari na društvenim mrežama, komentari zbog kojih se zatvorila u svoju sobu, izolirala od svijeta, komentari koji joj izjedaju dušu i život. Marini nitko ne može pomoći – ako kaže roditeljima ili profesorima što joj se događa, svi će ju u školi prozvati “drukericom” pa će joj postati još gore. Ima li izlaza iz Marinine situacije?

Možemo reći kako su komentari bezazleni, napisani “samo iz šale” ili kako se ne smije sve na internetu shvaćati ozbiljno, ali cyberbullying, odnosno zlostavljanje na društvenim mrežama, ostavlja neizbrisive tragove u životima mladih. Ovo je predstava koja pokušava dočarati što se događa jednoj mladoj osobi koja je žrtva takvog zlostavljanja. Ovo je predstava zbog koje ćete, nadamo se, razmisliti idući put prije nego što ćete nekome ispod slike ostaviti ružni komentar misleći kako je to samo “dobra fora”. Jer jedna takva “dobra fora” može biti završni “knock-out”.

Za uzrast: 10+ / Trajanje: 35 minuta

GRADSKO KAZALIŠTE LUTAKA, 12:00 sati

Vanja Jovanović i Patrik Gregurec

DRVLJACI

Kazališna družina Pinklec, Čakovec

Autori teksta: Vanja Jovanović i Patrik Gregurec / Redatelj: Vanja Jovanović / Dramaturg: Patrik Gregurec / Likovnost predstave: Alena Pavlović / Autor glazbe: Šimun Matišić Igraju: Davor Dokleja, Bruno Kontrec, Mario Jakšić, Karolina Horvat

Drvljaci je lutkarsko-igrana predstava namijenjena djeci viših razreda osnovne škole. Ona se bavi pojmom odgovornosti kroz odnos prema obitelji, prema prijateljima i prema prirodi. O tome progovara kroz priču o obitelji drvljaka, mitskih bića koja stanuju na drveću iz kojih izvlače sve egzistencijalne potrepštine i koje smatraju domom.

Njihov idealni obiteljski život prekine spoznaja da je drveća oko njih sve manje i da postepeno gube mjesto za život jer, njima, do tada nepoznata bića, ljudi, ruše šumu zbog svojih egzistencijalnih potreba. Ova predstava usredotočena je na to kako se obitelj drvljaka nosi s činjenicom njihovog skorog izumiranja.

Kroz ovu simboličnu i duhovitu predstavu nastojimo ogledati sebe u odnosu na vlastitu okolinu i olako shvaćanje svega što nam je od prirode dano.

Za uzrast: 11+ / Trajanje: 60 minuta

OSNOVNA ŠKOLA PROF. FILIPA LUKASA, KAŠTEL STARI

9:45 / 11:15 sati

Slušaonica radio—igre za djecu

U suradnji s Dramskim programom Hrvatskog radija

Voditeljica slušaonice: Nives Madunić Barišić

Ana Pisac Serezlija: **KUPUS JE SVE**

Nives Madunić Barišić: **PREDAH U ORMARU**

HRVATSKI DOM

GLAZBENI SALON JAKOVA GOTOVCA, 12:00 sati

Čitanje nagrađenog teksta Natječaja Mali Marulić

Marijana Nola: **PUT U MAŠTALUZIJU**

Čitaju studenti II. godine Umjetničke akademije u Splitu

Mentori: izv. prof. art. Bruna Bebić i umj. asistent Davor Pavić

SRIJEDA, 5. 4. GRADSKO KAZALIŠTE LUTAKA, 11:00 sati

David Petrović prema slikovnicama Jelene Pervan i Jelene Brezovec

MRLJEK I PRLJEK

Gradsko kazalište lutaka Rijeka

Redatelj: David Petrović / Tehnologinja lutaka (prema ilustracijama slikovnice): Luči Vidanović / Scenografkinja i kostimografkinja: Luči Vidanović / Skladatelj: Krešimir Kunda Oblikovatelj svjetla: Sanjin Seršić / Suradnica za scenski pokret: Martina Hrlić Rogić / Igraju: Alex Đaković, David Petrović, Karin Fröhlich, Damir Orlić, Petra Šarac, Andrea Špindel

Urnebesno zabavan i duhovit serijal „Mrljek i Prljek” Jelene Pervan i Jelene Brezovec, sastoji se od tri slikovnice koje su ujedno poučne priče za djecu o higijeni. Glavne uloge u njima imaju Mrljek i Prljek, dvije zločkaste bakterije koje obožavaju sve što je „mrljavo, prljavo, bljakasto, fujkasto, sluzavo i smrdljivo“. Uz to ova dva šašavca su i trapavi, zbunjeni, nestašni i nespretni, rade ono što ih veseli, ali uvijek pretjeruju i sami sebi zakuhaju neku kašu, pa tako brzo i lako osvajaju naše simpatije jer na kraju nisu nikakvi „bauci” kojih se djeca trebaju bojati. Kao što će na kraju priče djeca naučiti da bauk nije niti oprati kosu, zube ili ruke. A to će sve saznati prateći lude avanture kroz koje su prolazili Mrljek i Prljek, dok su obitavali na neopranim kosama, pokvarenim zubićima i prljavim ručicama.

Za uzrast: 3+ / Trajanje: 45 minuta

GRADSKO KAZALIŠTE MLADIH, 12:30 sati

Dinko Šimunović

DUGA

Dječje kazalište Dubrava, Zagreb

Autorice koncepta: Ana Maria Štefanac, Ana Kreitmeyer i Dina Vukelić / Redateljica: Ana Kreitmeyer / Dramaturginja i autorica teksta: Dina Vukelić / Izvođačica: Ana Maria Štefanac Skladateljica: Linda Uran / Scenografkinja i kostimografkinja:

Stella Leboš / Autorica videa: Dina Vukelić / Tehničar rasvjete: Dominik Lenac Sanković / Tehničar tona: Dino Čosić

“Duga” Dinka Šimunovića bezvremenska je pripovijetka koja rastvara svjetove mašte i vodi generacije mladih čitateljica i čitatelja kroz krajolike prošlosti i sva ondašnja pravila, forme i običaje, odvojene za djevojčice i dječake. U ovoj kazališnoj interpretaciji donosi se jedan od mogućih pogleda na klasični predložak, tako što se isprepliću i prožimaju sudbine dviju Srna iz dvaju različitih vremenskih perioda. Današnja Srna ide u 6. b razred. Voli duksice, crnu boju, TikTok i nogomet. No, smije li Srna igrati nogomet s dečkima iz razreda? I što će Srna napraviti da se izbori za slobodnu igru? Što povezuje dvije imenjakinje – modernu buntovnicu i maštovitu, ali suspregnutu djevojčicu iz “Duge”? I što za obje predstavlja duga? Rascjep od više od sto godina dijeli živote djevojčica, na njihove su želje, maštanja i ciljevi ujedinjeni u jednakom naumu – borbi za jednakost. Nova monodramska predstava okuplja autorski tim koji čine Ana Maria Štefanac, Ana Kreitmeyer, Dina Vukelić, Linda Uran i Stella Leboš.

Za uzrast: 7+ / Trajanje: 45 minuta

OSNOVNA ŠKOLA PUJANKE, SPLIT 9:45 / 11:15 sati

Slušaonica radio—igre za djecu

U suradnji s Dramskim programom Hrvatskog radija

Voditeljica slušaonice: Nives Madunić Barišić

Ana Pisac Serezlija: **KUPUS JE SVE**

Hugh Lofting: **PUTOVANJA DR. DOLITTLEA**

ČETVRTAK, 6. 4. GRADSKO KAZALIŠTE LUTAKA, 10:30 sati

Božidar Prosenjak

DIVLJI KONJ

Dječje kazalište Branka Mihaljevića u Osijeku

Dramatizacija i režija: Tamara Kučinović / Dramaturginja i asistentica redateljice: Ivana Vukićević / Scenograf: Davor Molnar / Asistentice scenografa: Petra Mađarić i Aleksandra Vukićević / Kostimografkinja: Zdenka Lacina Pitlik / Asistentica kostimografkinje: Ana Perić / Scenski pokret: Tamara Kučinović i Maja Huber / Koreografija : Maja Huber / Glazba: Petar Eldan / Oblikovanje svjetla: Tamara Kučinović i Igor Elek / Voditelj tehničke službe: Dražen Golubić / Inspicijentica: Zdenka Kovaček / Majstor rasvjete: Igor Elek / Izrada scenografije: Siniša Ardalić, Davor Molnar, Petra Mađarić i Aleksandra Vukićević / Izrada kostima: Maja Marković, Zdenka Lacina Pitlik i Ana Perić / Igraju: Gordan Marijanović, Areta Čurković, Kristina Kovačević, Srđan Kovačević, Tena Milić Ljubić, Ivana Vukićević, Sandra Colnarić, Đorđe Dukić, Hana Havelka, Lucija Hrsan i Marlena Mršić

Predstava „Divlji konj” ima želju da odgovori na vječno pitanje: „Što trebam učiniti da budem sretan?”. Iz vizure Divljeg konja to je put koji nemilosrdno podrazumijeva oslobađanje od prošlosti. Bolna prošlost utjelovljena u gubitku oba roditelja, svojim krutim pipcima steže njegovo srce, čini ga nepristupačnim, nepovjerljivim i tvrdim. Takvo uplašeno i bolno srce vrlo često

kao svoje najbolje oružje protiv ponovne povrede koristi, ništa drugo, nego mržnju. Mržnju protiv okoline, Zakona, društva, mržnju protiv svega što se mrziti može. Stoga predstava „Divlji konj” pokušava osloboditi srce konja, konja kojeg zovu Divlji jer se u njegovo srce uvukao taj uporan neprijatelj, neprijatelj koji u svojoj želji da zaštiti, uništava sve što je vrijedno. Neprijatelj zvan mržnja. Roman o odrastanju „Divlji konj”, odrastanjem smatra upravo čin oslobađanja od tog tvrdokornog neprijatelja. Čin koji je moguć isključivo povratkom u predjele duše u kojima počiva nježnost. Nježnost personificirana u liku Gospodara uči njegovo stisnuto srce, da bude jednostavno, i time suštinski progovara o odnosu Čovjeka sa samim sobom. O odnosu Čovjeka s dijelom sebe koji je zaboravljen, odbačen, potisnut i ušutkan. O ljubavi.

Tamara Kučinović

Za uzrast: 9+ / Trajanje: 55 minuta

GRADSKO KAZALIŠTE LUTAKA, 17:00 sati

Damir Miloš

BIJELI KLAUN

Kazališna družina Novi Život, Zagreb

Režija i dramatizacija: Maja Kovač / Koncept i vizualni identitet grafoskopskih projekcija: Petra Bokić / Ilustratorica projekcija: Antonela Klemenčić / Kostimografija: Vesna Kutnjak / Autor glazbe: Željko Špoljarić / Dizajn svjetla: Nenad Lalović / Autor fotografija: Jasenko Rasol / Igraju: Dajana Biondić, Vojin Perić, Anita Matković, Dorotea Feketić, David Čavara / Tehnička podrška: Andrea Feher, Andrej Drenski

Klaunerija srca

Možda i danas Mali princ i Bijeli klaun lutaju svijetom u potrazi za istinom i bojama života. Možda još uvijek slušaju prijateljstvo, mirišu cvrkut ptica i dodiruju tople boje sunčeva milovanja trave i rumena lica neke djevojčice. No, idemo ovo početno možda pretvoriti u priču koja nikad neće biti do kraja ispričana, ali će biti lijepa, nikad do kraja istinita, ali dovoljno maštovita da zaigra srce i zagledaju se oči u bitno. U ovoj predstavi zrcale se sve ljepote života, ali nadrastaju sve teškoće i nedaće.

Bijeli klaun i Djevojčica – Ljubav

Bijeli klaun i Zmaj – pobjeda jave nad snom

Bijeli klaun i Slijepi starac – mudrost, potreba za učenjem, dušino svjetlo i na kraju

Bijeli klaun i njegovi roditelji, klaunovi – obitelj, odrastanje i osamostaljenje.

Igramo predstavu za djecu, ali i za sve one koji nisu do kraja odrasli, a za one koji baštine osjećaj potpune odraslosti predlažemo povratak u budućnost, među one na kojima svijet ostaje.

Vojin Perić

Za uzrast: 3+ / Trajanje: 60 minuta

GRADSKO KAZALIŠTE LUTAKA, 19:30 sati Svečano zatvaranje Festivala i dodjela nagrada Mali Marulić

Damir Miloš

BIJELI KLAUN

Kazališna družina Novi Život, Zagreb

